

Nr 38

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av uppgörelse om ändring av överenskommelsen med Finland den 17 november 1949 angående betalning av vissa till Finland lämnade svenska krediter; given Stockholms slott den 23 februari 1968.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

Genom skriftväxling i Stockholm den 12 juni 1967 har uppgörelse träffats mellan de svenska och finska regeringarna om vissa ändringar av överenskommelsen den 17 november 1949 mellan Sverige och Finland angående betalning av vissa till Finland lämnade svenska krediter. Ändringarna innebär att den utestående delen av riksgäldskontorets fordran på Finland nedskrivs med 100 miljoner kronor samt att fordringen inte skall löpa med någon ränta under tiden den 1 januari 1969—den 31 december 1973.

I propositionen hemställs att riksdagen godkänner denna överenskommelse.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 23
februari 1968.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, JOHANSSON, HOLMQVIST, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON, GELJER, ODHNOFF, WICKMAN, MOBERG.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *godkännande av uppgörelse om ändring av 1949 års överenskommelse med Finland angående betalning av vissa till Finland lämnade svenska krediter* samt anför.

I november 1949 träffades överenskommelse mellan Sverige och Finland angående betalning av vissa till Finland lämnade svenska krediter (SÖ 1950: 43, prop. 1950: 61, SU 111, rskr 180). Uppgörelsen innebar bl. a. att de den 31 december 1949 utestående beloppen av svenska statens fordringar enligt vissa kreditavtal, tillhoppa i runt tal 455 milj. kr., konsoliderades i en enda skuldförbindelse, löpande med tre procent årlig ränta. Återbetalningen skulle ske under åren 1959—1983.

I oktober 1958 träffades överenskommelse bl. a. om att de under tiden den 30 juni 1959—den 31 december 1968 förfallande räntebeloppen halvårsvis skulle avskrivas med tre och en halv miljon kronor eller sammanlagt 70 milj. kr. (SÖ 1959: 1, prop. 1958: B 57, SU B 106, rskr B 129).

Det enligt 1949 års överenskommelse utestående skuldbeloppet uppgick den 1 januari 1968 till i runt tal 329 milj. kr. Härav hänförde sig ca 300 milj. kr. till riksgäldskontorets fordran medan återstående utgjorde riksbankens fordran.

Den period som omfattas av nu gällande överenskommelse om nedsättning av de finska räntebetalningarna löper ut den 31 december 1968. Hösten 1966 framställdes från finsk sida önskemål om överläggningar angående de finska betalningarna efter 1968. Mot bakgrund av valutasituationen i Finland och landets långsiktiga betalningsbalansproblem fanns all anledning att bedöma den finska begäran välvilligt. Överläggningarna bekräftade att en lindring i Finlands skuldbörda är påkallad.

Som ett resultat av överläggningarna har överenskommelse om vissa ändringar i 1949 års överenskommelse träffats mellan svenska och finska regeringarna genom skriftväxling i Stockholm den 12 juni 1967. Denna torde så-

som bilaga få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende. Uppgårelsen innebär att svenska regeringen förklarat sig ämna hemställa om riksdagens godkännande av att den utestående delen av riksgäldskontorets fordran den 1 januari 1969 nedskrivs med 100 milj. kr. samt att Sveriges fordran i sin helhet inte skall löpa med någon ränta under tiden den 1 januari 1969—den 31 december 1973. Räntebefrielsen belöper sig efter nedskrivningen till i runt tal 28 milj. kr. I jämförelse med den betalningsskyldighet som skulle åvilat Finland om någon jämkning inte avtalats uppgår den totala eftergiften under lånets hela återstående löptid till ca 153 milj. kr. Riksbankens fordran berörs inte av nedskrivningen men däremot av räntebefrielsen.

Enligt 1949 års överenskommelse gäller beträffande den svenska huvudfordringen att återbetalning och räntebetalning skall ske i lika annuiteter att erläggas halvårsvis den 30 juni och den 31 december. Den överenskomna nedskrivningen och räntebefrielsen innebär att halvårsannuiteterna minskar från ca 13 milj. kr. till i runt tal 6 milj. kr. under åren 1969—1973 och till ca 8,8 milj. kr. under åren 1974—1983.

Om riksdagen icke har något att erinra däremot torde nedskrivningen med 100 milj. kr. av Sveriges fordran på Finland, redovisad på fonden för kreditgivning till utlandet, få regleras genom ianspråktagande av medel som finns tillgängliga på fonden för oreglerade kapitalmedelsförluster. För budgetåret 1968/69 sker därutöver ett bortfall av ca 4,3 milj. kr. av det under inkomster av statens kapitalfonder, fonden för kreditgivning till utlandet, beräknade beloppet avseende räntelikvider å ifrågavarande kredit.

Under åberopande av det anförda får jag hemställa att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att godkänna uppgörelsen den 12 juni 1967 om ändring av överenskommelsen den 17 november 1949 angående betalning av vissa till Finland lämnade svenska krediter

att medge att Sveriges fordran på Finland nedskrivs genom anlåtande av fonden för oreglerade kapitalmedelsförluster.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten

Stockholm den 12 juni 1967

Stockholm den 12 juni 1967

Herr Ambassadör,

Under hänvisning till de förhandlingar som nyligen förts mellan företrädare för regeringarna i Sverige och Finland har jag äran härmed bekräfta, att svenska regeringen godkänt att överenskommelsen den 17 november 1949 mellan Sverige och Finland angående betalning av vissa till Finland lämnade svenska krediter, sådan den ändrats genom skriftväxling i Stockholm den 16 oktober 1958, skall ändras på sätt framgår av det följande.

1. Den utestående delen av Sveriges fordran enligt art. 1 i överenskommelsen nedskrivs med 100 miljoner kronor den 1 januari 1969.

2. Fordringen skall inte löpa med någon ränta under tiden den 1 januari 1969—den 31 december 1973.

Samtidigt har jag äran meddela, att proposition om godkännande av denna överenskommelse kommer att avlåtas till riksdagen. Överenskommelsen gäller sålunda med förbehåll för dylikt godkännande och träder definitivt i kraft sedan meddelande härom lämnats.

Mottag, Herr Ambassadör, försäkran om min utmärkta högaktning.

Torsten Nilsson

Herr Minister,

Härmed har jag äran erkänna mottagandet av Eder skrivelse denna dag med följande lydelse:

»Under hänvisning till de förhandlingar som nyligen förts mellan företrädare för regeringarna i Sverige och Finland har jag äran härmed bekräfta, att svenska regeringen godkänt att överenskommelsen den 17 november 1949 mellan Sverige och Finland angående betalning av vissa till Finland lämnade svenska krediter, sådan den ändrats genom skriftväxling i Stockholm den 16 oktober 1958, skall ändras på sätt framgår av det följande.

1. Den utestående delen av Sveriges fordran enligt art. 1 i överenskommelsen nedskrivs med 100 miljoner kronor den 1 januari 1969.

2. Fordringen skall inte löpa med någon ränta under tiden den 1 januari 1969—den 31 december 1973.

Samtidigt har jag äran meddela, att proposition om godkännande av denna överenskommelse kommer att avlåtas till riksdagen. Överenskommelsen gäller sålunda med förbehåll för dylikt godkännande och träder definitivt i kraft sedan meddelande härom lämnats.»

I min regerings namn ber jag att härmed till Kungl. Svenska regeringen få framföra ett uppriktigt tack för de medgivna ändringarna i villkoren enligt 1949 års överenskommelse.

Mottag, Herr Minister, försäkran om min utmärkta högaktning.

Ralph Enckell